

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 166/2015
25.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Т., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т., адв. М.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 1705/13 од 26.05.2014. године и Вишег суда у Врању ЗКж 321/14 од 06.08.2014. године, у седници већа одржаној 25.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т., адв. М.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 1705/13 од 26.05.2014. године и Вишег суда у Врању ЗКж 321/14 од 06.08.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 1705/13 од 26.05.2014. године, окривљени М.Т. оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 3.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 14.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а оштећена Ј.Ђ. за остваривање имовинскоправног захтева упућена је на парницу.

Пресудом Вишег суда у Врању ЗКж 321/14 од 06.08.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.Т. и пресуда Основног суда у Врању К 1705/13 од 26.05.2014. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног М.Т., адв. М.М., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 439. тачка 1. и 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је рамотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.Т., адв. М.М., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети и окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Према томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног М.Т., адв. М.М., у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева само формално означава повреду из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, због које повреде је захтев дозвољен, али не опредељује у чему се повреда материјално правне природе састоји већ у суштини у образложењу захтева оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

У захтеву за заштиту законитости се наводи да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и да је иста нејасна, неразумљива и противречна сама себи и разлосима датим у образложењу пресуде из чега произилази да се иста побија због повреде из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП а што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Како је, дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на погрешно утврђено чињенично стање и оцену доказа од стране првостепеног и другостепеног суда као и на повреду кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а из којих разлога захтев за заштиту законитости је недозвољен, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног М.Т., адв. М.М., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар - саветник
Мила Ристић,с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић,с.р.